

Honden

Honden in Holland blaffen, honden in Israël klaffen.

Het Hebreeuws woord voor 'hond' is 'kèlev', dat is afgeleid is van het werkwoord 'kalav', dat 'slaan', 'blaffen' betekent. In het Modern Hebreeuws heeft men er zelfs een verkleinwoord van gemaakt: 'klaf-klaf', keffertje.

(Ik geeft de laatste letter van dit woord, de 'beth' in dit stukje weer met de letter 'f', Ook wij gebruiken in Nederland ook het woord 'slaan' als een waakhond begint te blaffen. De hond 'slaat aan' zeggen we dan.

In de Bijbel worden honden beschouwd als vuile, gemene dieren, zoals alle commentatoren weergeven. Honden staan erom bekend dat ze zich tegoed doen aan de lijken van mensen die in de stad op straat doodgegaan zijn. Net als de gieren dit doen bij dode dieren in het land. Zie 1 Koningen 14:11, 16: 4. In Exodus 22:31 staat dat men kadavervlees de honden moet toewerpen. Bekend is ook het verhaal uit 2 Koningen 9:10 dat honden het lijk van Izebel, de vrouw van koning Achab verslinden, nadat zij uit het raam te pletter is gegooid.

Ook zijn er veel teksten waarin honden verachtelijke dieren genoemd worden. Zo noemt de legeroverste van David Simeï, de man die David uitscheldt, in 2 Samuel 16:9 een dode hond. Mensen die zichzelf als heel onwaardig beschouwen noemen zichzelf wel 'een dode hond'. Zo zegt David dit van zichzelf in 1 Samuel 24:15 en Mefiboseth, de kleinzoon van Saul duidt zich in 2 Samuel 9:8 ook zo aan.

In Psalm 22: 17 en 22 wordt gezegd dat troepen honden de dichter bedreigen. Hij bedoelt daarmee dat hij op sterven na dood is en dat honden al op hem azen om zodra hij dood is zich tegoed doen aan zijn vlees.

In het Nieuwe Testament, in Mattheüs 7:6, zegt Jezus dat men het heilige niet aan de honden moet geven.

Een tekst die een positief beeld van honden lijkt te geven is Job 30:1, waar Job spreekt van honden bij zijn kudde. In vertalingen komen we dan ook wel het woord 'herdershonden' tegen. Het beeld van herders met kudde is heel bekend in de Bijbel, maar dat herders daarbij gebruik maakten van honden wordt nergens beschreven. Herders hadden een stok en een slinger om de schapen bijeen te houden, maar geen honden.

Prof. Van Selms geeft de volgende uitleg hierover: De honden bij Job werden niet gebruikt om de kudde bijeen te houden maar om door hun geblaf te waarschuwen als er roofdieren zoals jakhalzen opdoken. Ze hadden dus wel een functie ter bescherming van de kudde, maar niet op dezelfde manier als onze herdershonden.

Lukas de Grootte, Januari 2024